

for blot at nævne nogle – været en naturlig konsekvens heraf.

Det er indlysende, at eftergivelse må ske efter visse kriterier og ikke mindst på visse betingelser; det lægger vi fra konservativ side stor vægt på. Kriterier som de af udviklingsministeren foreslåede: status som mindst udviklet land, fattigdom, forgældethed og programsamarbejdsland kan vi derfor tilslutte os. Og vi vil dertil holde ministeren fast på hans udtalelse om, at hensynet til menneskerettigheder og vilje til økonomiske reformer skal vurderes konkret i de enkelte tilfælde, og vi vil også gerne have dette belyst nærmere under udvalgsarbejdet. Jeg er også bekendt med, at Finansudvalget allerede har stillet spørgsmål herom.

Vi vil også fastholde ministeren på hans forslag om, at gældseftergivelse skal overvejes f.eks. i forbindelse med de årlige bistandsforhandlinger med det pågældende land. Det kunne jo med rette ske f.eks. i forhold til Egypten; det er et af de lande, som indstilles til eftergivelse af ikke mindre end 370 mio. kr., til trods for at det nok er fattigt, men hverken mindst udviklet eller forgældet efter de principper, der er opstillet.

Vi ser således ingen grund til at følge Fremskridtspartiets opfordring til at trække aktstykket tilbage fra Finansudvalget, men vi kan være enige med Fremskridtspartiet i, at regeringen og udviklingsministeren – må jeg vel i denne konkrete sag sige – har behandlet den ualmindelig klodset.

Hvis den skulle have været – og det var vist nok ideen i det – den store, glædelige nyhed på topmødet, skulle der jo selvfølgelig på forhånd have været skabt et flertal for forslaget i Finansudvalget. Og hvis det skulle have været den store, glædelige nyhed, ja, så skulle den jo nok have været præsenteret lidt mere professionelt og ikke bare, som det så blev: En lille, forkølet sidebemærkning.

Med disse ord skal jeg sige, at vi ikke kan stemme for Fremskridtspartiets forslag.

Anni Svanholt (SF):

Netop gældsproblemerne var det centrale emne i debatten her i Folketinget som forberedelse til det sociale topmøde, og det blev jo også et centralt emne på selve topmødet.

I SF er vi meget optaget af, at der skal en gældslettelse til for de fattigste lande, og derfor så vi det forslag, som kom fra udviklingsministeren, som et skridt i den rigtige retning, nem-

lig at Danmark gik foran og viste den gode vilje i det her spørgsmål. Og den linje, at man forsat arbejder i de forskellige sammenhænge i EU og andre steder på at få gælden væk fra de fattigste lande, bakker vi fuldt og helt op fra SF's side.

Derfor afviser vi klart Fremskridtspartiets forslag her i dag.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige, at Det Radikale Venstre vil stemme imod Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Vi er godt tilfredse med det initiativ, som regeringen tog i forbindelse med topmødet. Det var en central del af topmødets budskab, at man skulle forsøge at lette byrderne for de fattigste og mest forgældede lande i verden som en del af den strategi, der skal bidrage til løsning af de sociale problemer og mindske kløften mellem de rige og de fattige lande. Derfor er vi fundamentalt uenige i Fremskridtspartiets holdning også på dette område.

Jeg vil så godt sige, at ud over den del af det, som har direkte relation til topmødet og topmødets dokumenter, synes jeg, at der er en ting, som undrer mig i Fremskridtspartiets holdning på dette punkt. Vi har en almindelig politik i Danmark, som Folketinget flere gange har bekræftet, og som går ud på, at når personer kommer i det, man kalder bundløs gæld, lader man dem ikke bare sejle deres egen sø. Og det er ikke sådan en social foranstaltning. Det er det i hvert fald ikke kun. Nej, det er ud fra den betragtning, at hvis man lader virksomheder eller personer gå konkurs uden nogen form for forsøg på at redde dem undervejs, er der ofte tale om et korthus, der vælter.

Og uanset hvor »retfærdigt« det måske kunne være i visse situationer, fordi folk ikke har handlet særlig forstandigt, er det ikke fornuftigt ud fra den betragtning, at der er ganske mange andre, der må dele skæbne med dem.

Jeg har bemærket, at Fremskridtspartiet faktisk i en række sammenhænge har støttet den tankegang, oven i købet stemt for forslag om gældssanering her i Folketinget. Og dette forslag er i realiteten et forslag om gældssanering for lande, der er kommet i uføre. Det er ud fra en række betragtninger simpelt hen sund fornuft, og derfor må jeg sige, at det forekommer mig ganske dobbeltmoralisk, at Fremskridtspartiet i relation til danskere godt vil stemme for gældssanering, men når vi ser på det i internationalt perspektiv, bliver låget klappet i for